

Ivan Marinković

Plutonovo izranjanje

-SIVA TKIVA-

1. NEPRIJATELJ

Teško je ustati iz kreveta
u dan
kome je u rep upetljan beskraj
loših scenarija i režije
ali nekako smogneš snage
i sada si bos na hladnim pločicama
ne možeš da otreseš skičave beštije
hiljade sitnih kandži i očnjaka
od kojih zadnji deo vrata bridi
lik u ogledalu izgleda
kao nedosanjani košmar
nešto što celim bićem
celoga života
bezuspešno zaboravljaš

i sklanjaš od sebe
ne možeš se sa njm uhvatiti u koštac
i slomiti mu vrat
jer ne poznaješ njegovu pravu prirodu .

2. BIČEM PO RUKAMA

Bičem po rukama!
ruke usamljenih stežu
ne popuštaju
one se hrane!
tudjim pogledima
toplim suzama
ruke
pod dirigentskom palicom
poslednjeg otkucaja želje
razgrću sočno meso
one cede slatku krv
u presahla usta
nemirne
kopaju put do tudjeg srca
presadjuju ga u zanjihani skelet
njihova je nada nekropola
tamnica svih čežnji
Bičem po tim rukama!
neka bridi
nek peče glad
konopcima po tim zanosima
nek sagore u utrobi vatre
neka crkne
volja za posedovanjem
i pripadanjem.

3. PREDSTAVA ZA IZMIŠLJENU PUBLIKU

Izmišljena publika traži bis
ako ne možeš da stojiš a ti onda gmiži
gmiži i smej se
smej
osmeh je najbitniji
dok se topiš pod reflektorima
glava ti je je nesrazmerna telu
pa se klata kao što se klata
klatno
nad tvojom tragičnom pričom
Hajde ludi poeto u razvoju rasprostri seriju svog raspada
nove nacрте sreće i planove
tvoje pohlepne male hramove
tvoje minijaturne kule vavilonske sa kojih gledaš
svojim očima u lukovima od ajlajnera
osetio sam vonj onoga što zapravo jesi
godinama se sklupaljalo
sloj po sloj
nataložilo se mulja u tebi dovoljno da baci u sram svu obalu Morave
Hajde izmišljena publika čeka
da još jednom odigraš nevinašceda
budeš mala pohotna Aska
koja je nasukala starog vuka
pravo na cevii uperila prst
neka ovo bude uloga tvog života
ostavi to malo duše na sceni
tu na tim usranim daskama koje ti toliko znače
Hajde niko nije impresioniran taštinom tvog jezerceta
u kojem gnjurci vežbaju za olimpijadu
zavesa pada
predstava se nastavlja i iza kulisa zar ne?
Gledam te godinama
ja sam tvoj najverniji obožavatelj
skup brojeva koje znaš napamet
beleg na tvom telu

i škrgut tvojih zuba
zabij mi šilo u vrat i prokrvarićeš
izvadi mi oči i oslepećeš
moj treptaj -tvoja noga u viru
tvoje vene su moja pluća
Hajde još jednom zaigraj medju grobovima
zapevaj pod mrtvim planetama
neka bude makar dostojno
jednog nepostojećeg aplauza
u tvojoj glavi.

4. NOVA STIGMATA

Ako pogledaš kroz rupe u šakama
videćeš olinjalog šakala
kako tumara prestonicom u potrazi
za slabim plenom
Ili krupnim ulovom na izdisaju,
Videćeš slike svog venčanja u Barseloni,
u crnoj venčanici,
Videćeš
Radjanje Isusovog zlog brata blizanca
Videćeš kako mu doberman prekida pupčanu vrpču i ludi od ukusa dečije krvi,
Ako pogledaš dalje
Kroz rupe u šakama videćeš
Fantazmogorične vozače autobusa za nigde
Putnike koji udaraju pesnicama po staklu moleći za vazduh ili smrt
Videćeš da su sve oči boje pepela
I više u njih nećeš gledati
Videćeš da nikog nije briga
Što se ne čuje muzika u Knez Mihajlovoj
Videćeš šizofeni kez umesto osmeha
Proleće bez mirisa
Naduvane bajke bez hepienda
Ako pogledaš kroz rupe u šakama

Videćeš sve je kako je oduvek bilo
Uroboros steže steže zubima svoj rep
I nastavlja da spava
Prestaćeš da gledaš kroz rupe u šakama
I one će se
Gle čuda
Zaceliti.

5. NEBESKA KNJIGA ŽALBI

Tudjim si nebom leteo tako slab
Da se upišeš u nebesku knjigu žalbi
Koja li te je čežnja naterala da budeš žrtva hira ...
Da zatvoriš oči na podvalu lažne slobode
Još te slave neka plemena
Tamo još uvek živiš uklesan na totemima
I pesnici te idolopoklonišu stihovima iz ranog bronzanog doba
Još uvek si u srcu bradatog beskućnika
Za koga niko ne zna da je majstor šaha
I da mu je žena stavljala daturu u jutarnju kafu
Tvoj život je vredniji u smrti
I na ovoj ravnoj ploči si ostavio gorući trag
Bronzirali smo ruke koje su te skinule sa plavog platna obmane
Kao pisca velike i važne istorije
Naš ponos
Naš polovni Gavriilo
Srešćete se preko kada dodje vreme
I onda ćeš moći da mu u poverenju šapneš u šta su ti oči bile uperene
Tog sudbonosnog dana.

-PLAVI PLAMENIVI-

1. DIM

Razvukli su svilene gajtane
obmotali grkljan slabijeg
zatežu
ispraćaju plen škrgutom zuba
njihova je vera štavljena ljudskom kožom
njihove velike reči ispisane sokom iz vena
koje je smislio umobolni
radikal besa i bezumlja
rodjen od zveri
Njegovo ime nose za pojasom
potežu lakim prstima
rikošeti krikova razlamaju se preko planinskih zidova
seku nit koja sve spaja
i vraćaju se u korice
dim koji ostaje dugo posle njih
gonio je Jarila u plač.

2. BEZIMENA

Tamo gde ne dopire svetlost dana
Dresiraš svoj kovitlac
Tvoje malo čudovište
Željno je igre
Otvorenog prostora za krila
U nedelju
Palili su mošti velikog govornika
Muškarci

žene
Deca i starci
Sjatiše se na poljanu
Plamen im je tinjao u očima
Toplim dahom grejali su promrzle prste
Tebe nije bilo
Niti su te barem jednom izustili
Oni su tvoj kraj već ispisali
Sad tromo i bezvoljno
 Prebacuju preko ruku
Teret tvojih poslednjih dana
 U ovoj vukojebini.

3. PLAVI PLAMENOVİ

Odlaziš u tišinu svog kamenoloma
korak po korak
po raskorak i posrtaj
godina vučje gladi navlači se preko svoda kao skrama
klati se klatno osude
diše zver koja te umara ,
pluća su joj puna i nabrekla
njen topao dah žiletira kroz ledeni vazduh
beše nekad goropadna , sada slomljena
pomirena
cvili u mraz i u mrak
nosiš je na ramenima
u utrobu svog kamenoloma
da je uspavaš
u večnim, plavim plamenovima.

4. TRAGAČI

Za prstohvat sna
cedim mene i tebe iz podočnjaka
neka dodje dežurni uništitelj da odagna drhtaje
budimo opet ničiji
begunci pod haljinom zore
Na njenim bedrima
urezaćemo tajnu
spustićemo po poljubac
i olizati krvavo-crvene usne
odavde će svak na svoju stranu
svak sa svojom gladju
svak za svojom trunčicom sna
magla se povlači
pred lavežom nemirnih tragača
sezona lova je počela

5. DUHOVNI OGLED

Biti surfer na ledjima lavine
distorzija svakodnevnice
Biti patolog
na obdukciji sopstvenog tela
gledati svoje rodjenje kroz ambis
slušati zaboravljeni plač
izbegavati zamke velike šeme
sprečiti kloniranje prosečnosti
svaki sledeći pogled u prazninu
neka bude lišen oslikavanja
blede kopije života
svaki sledeći pogled u prazninu
biće usmeren ka shvatanju

ne oblikovanju
sprečiti reciklažu osećaja
biti bez oblika
biti pesnik ponora.

- SUNOVRAT-

1. ONI

Mašu zastavama
na tlu za koje se neko drugi borio
Ime im je važno
urezuju ga svuda
pa i u kožu
Na pepelu starog
Diže se novi
 hladni svet
okupan neonskom svetlošću
Klinovi poniru duboko u zemlju
razapinju jezgro
ovde su da ostanu
Bolesna deca
digla su mrtve iz grobova
pa sa njima plešu
duboko u Valpurgijinu noć.

2. NOKTIMA

Ispod noktiju veselo cvrkuće
ostatak poslednje epohe
zaigrali crvi kolo
sitno kolo
naokolo
čisto da ne bude potpuno prazna
čekaonica života
i čisto da ne bude sasvim tup
zvuk preklapanja kazaljki
pucketa mračna čežnja
na tihoj vatri
mamac je postavljen
za rajsku pticu
kavez je spreman
da udomi slučajnost
ruke su spremne
za čupanje perja
prikrada se zora
nove grabeži.

3. LIBRICID

Gorimo
Krila su nam stranice knjiga
Koje cepaju fanatici
na gomili smo
sažeti u drhtaj
mi smo
uvek bili podobniji
neuhvatljivoj formi
blistamo u dimu

u plesu sa svojim preobražajem
Gorimo
rasplinjavamo se u vazduhu
uskoro ćemo biti suze
koje se sunovraćuju
na zgarište istorije
Neko će nas ponovo ispisati
krićemo se izmedju redova
nove stranice biće nam jataci
na početku novog kruga
stojećemo ponovo
nismo nestali
samo smo
zaćutali

4. OSUDA

Gavran na ramenu
zloslutne crne rupe sa pogledom na prošli život
godine su prošle
a ti i dalje juriš svoj mir
vrebaš ga kroz durbin od puške
a tamo negde s druge strane tog polja puke smrti
nešto nišani u tebe
ima koju godinu više
na svojoj strani

pogled kroz durbin puške
ogledanje je nad ambisom
ispali metak
i metak ti se vraća
da potpiše na tvom čelu ugovor sa mrakom
da okrene pun krug
i za sobom

zatvori sve kapije.

5. SUNOVRAT

Džaba tešite polu-kreaciju
što gaca do kolena u srči slomljenih snova
džabe kitite čeličnog monstruma
što teško diše kroz cevi

loš dan za dostizanje savršenstva
prigrli raspad
i nadolazeće dno
slavi goli život
lišen posedovanja

spusti se dole
odakle sve deluje tako sporo
i beznačajno
zagrli jezgro
pusti ga da te pojede.

- RUŽE I KRV -

1. GOSPODIN INKOGNITO I LOLITA U MARTINKAMA

Ima ga u šaci
štrika raznobojnim svilenim koncima
oko njegovih rešetaka
crtu male ljude po hladnom kamenu ćelije
u svemu vidi igru
obmotala je jezik oko njegovog struka
i zategla tri mornarska čvora
njeno je
svako njegovo novo svitanje
ona veselo skakuće , krevelji se
šutira golubove martinkama
i urla na penzionere
neko bi pomislio da njen um vrišti
zapravo
njen um je zec zaglavljen u bodljikavoj žici
trza se i krvari
ali ne ispušta bilo kakav zvuk
neko bi pomislio da on koji je drži za ruku
tone sve više u sebe
ali on sebe nema
gleda golubove kako odleću daleko
od njenih podmuklih martinki
divi se tom prizoru
lakoći odlaženja
nema snage da skine trivijalni smešak
češe svoj potiljak
znoji se
izvinjava se slučajnim ljudima
za svaku malu scenu koju mala napravi
a ona

ona samo priča i priča
i šutira
on gleda okolo i kao da naslućuje
da se stvorio u sred nekog sna
ne seća se kako je počelo
a zasigurno nema tu moć da utiče na kraj
u ponoć
ona se sklupča kao mačka na njegovom krilu
prede
i ćuti
u tim trenucima
on može da namiriše malo sreće u vazduhu
i nežno
sasvim nežno
timari prstima
malo
usnulo čudovište.

2. HAJDE!

polijmo se benzinom
i zapalimo u noć
hajde da se igramo neprijatelja
i da plivamo u rekama krvi
noćas
dok prijatelji gledaju
i pitaju se
da li smo normalni
hajde da plešemo
linijom vatre u naš krasni razjeb
da turiramo
taj motor koji ispušta otrovne gasove
hajde
molim te

život je tako dosadan bez toga.

3. KRŠTENJE

Imala je 30 godina kada je odlučila da mora biti krštena. U crkvi sam , fino doteran, obučen svečano. Sa moje leve strane stajala njena sestra (ovan u horoskopu) a sa desne njena majka koja je smatrala da sam premlad za moju dragu. Njen otac misteriozne veroispovesti je snimao celu stvar kamerom. Moja draga ne može da bude ozbiljna ni dva minuta, dete od tri banke , možda je baš zbog toga volim. Dolazi onaj deo ceremonije kad sveštenik prosipa hladnu vodu mom preraslom detetu na glavu nakon toga joj pruža peškir i pita je „Odričeš li se Sotone?,,

Tada se okrenula ka meni i uputila mi najjebozovnijji kez.

4. PRIJATELJI SA BENEFICIJAMA

Ponekad mi nedostaje ono izležavanje
sa tobom
na sredovečnom parketu
uz vino i morfin
volim kako reči tada klize
čitam ti poeziju
a tebi svetlucaju oči
krišom oblizuješ usne
znaš
bilo je jako pokvareno od tebe
što si mi recitovala Bodlera na francuskom
nakon što sam izjavio da ću oženiti

curu koja to bude za mene uradila
možda nisi slutila koliko sam bio ozbiljan
ponekad mi nedostaje ono tvoje drhtanje
kada ti se iznenada približim
i ugrizem te za vrat
volim kako tada podivljaš
neverbalno je uvek više bila tvoja stvar
neke od najlepših stihova smo ispisali zajedno
na krhkom platnu od kože
uz duboke bitove iz andergraund klubova Čikaga
nedostaje mi ta poezija u vazduhu.

5. BIKOVA OBRATNICA

Postoji mesto koje me vuče
Mesto gde volim da budem
Tamo se sklanjam od taštine
raspadnutog bezobličja nesketa
Tamo dišem kroz drugo Ja
Krv mi struji kao da je nova
nikada do sada korišćena
Krv mi vri i talasa
A raspon grudi se širi
Snaga cveta i pleni mirisom
Iz vrta, onog prvobitnog
pre nego što je vreme izmišljeno
Iz vremena dok je Zemlja bila mlada
I nova;
Tamo se prepuštam Venerinim rukama
Toploti njenih grudi
Njenim uzdasima
Prepuštam se jurišu razuzdanog bika u mom srcu
Bujici nektara

Ritmu postojanja
Slobodi.

-U ETRU-

1. ŽIVOT POČINJE U ŠEZDESETOJ

On svoju ljubav steže za zglob
pištoljem mlati u prazno
on ispija svoj čemer
i govori svima kako je sladak
on čuva bol svoj na zastavi

on svoju gomilu govana
naziva domom
i on ljubi krst na kojem je razapet
od ponedjeljka do petka
on noću glanca svoj cipele
on ujutru pljuje crno od cigareta
i krklja

on ne voli kirbi promotere
Jehovine svedoke
radnike iz distribucije i vodovoda
dvorište mu je ogradjeno nevidljivom
bodljikavom žicom

on svakog dana
tuče svoje krvoločno pseto
žena je iz kujne

odšetala u grob
što se njega tiče
svet se nikada
nije naučio disciplini.

2. U ROVU, MEDJU CEVIMA

Radnici u rovu
piju kafu
gledaju pocrnele žuljeve
ima još dobrih
4 sata da se guli
sunce je ogromno
nezgodno
psuju cevi i toplifikaciju
ulicom se kotrljaju
dva točka i na njima kolica
invalidska
iza njih se kotrljaju 2 noge
ummorne
to su noge
iz časopisa o lepoti
obnažene
glatke
15-o im je leto
kao i onim,
što su u kolicima,
muškim
nepokretnim

majstori obustavljaju rad
glume kako piju vodu i brišu znoj
gledaju
gledaju 2 para nogu

gledaju u oči mladića
gledaju u zadnjicu devojke
jedan je majstor zazviždao
drugi je pustio suzu
devojka je progutala knedlu
mladić bi dao sve
da je sa njima
dole u rovu
medju cevima.

3. BADNJE VEČE

u praskozorje odjekuje dobovanje lima i metala
čuje u niskim kućercima
kao i na osmim i devetim spratovima stambenih zgrada
ciganske povorke dišu sebi u nedra
uvijeni u čerge i krpe
vuku trošne cipele asfaltom
biće
kratak ali surovo hladan dan
u ovo doba
još se ne oseća miris uglja
svi spavaju utonuli u pamuk
spavaju na platama
kreditima
hipotekama
dugovima
to su lagani snovi
to su bunovni snovi
to su noćne more i nirvane
štapovi, kanapi, proteze, noževi i pilule za spavanje
deca ne idu u školu
njihovi predavači svi su pobjegli u sela
danas se neće igrati fudbal

danas niko neće šetati
danas niko neće kupovati mleko i meso
večeras je badnje več
i porodice će sedeti skupa za stolom
zahvaljivati spasitelju za
to malo hrane što imaju
za to malo sreće , života
i ljubavi
dok drvca puckaju u alfa plam peći
i hiljade sunaca od 40 vati obrazuju zemljani svod
ulice i parkovi režu izgnanike društva
polažu ih na beton
i operišu
ledenim srpovima
i čekićima.

4. HOROR MALIH GRADOVA

Psima bez zuba
ostaje samo lavež
i to će utihnuti
zima se spušta na obolela pluća
ne diraj ih dok su u agoniji
pokušaće da te povrede
pokušaće da sa tobom
podele horor
malih gradova.

5. SPOMEN PARK

I kese
I flaše
I staklo
I kondomi
I plastika
I petokraka
I svastika
I pirsing sa pupka
i stare farmerice
I govna
I veverice

Žive li žive, u simbiozi
U spomen parku
Već deset godina

A neki ljudi ne mogu zajedno
Ni za nekoliko narednih života.

-AMBIS-

1. VEČNA UDOVICA

Zvečarke i crne udovice
fina čipka od guste paučine
blistavo belo
porculansko lice

a umesto očiju dve mrtve planete

na tvom otrovu živi jedno naselje u paklu
sa vranama leti tvoja prva ljubav
gudalo po teškim žicama ispisuje tvoje ime

da ga nikad ne izgovorimo.

2. AMBIS

Potrebno je da se slomiš
u paradu vihora da se razliješ
potrebno je da skočiš u ambis
i pobacaš sve zolof osmehe
Potrebno je da padneš na dno
i odozda da posmatraš
sunce , galebove i luksuzne jahte kako prolaze
setićeš se
da i mnoge druge stvari prolaze
tone tereta će poispadati iz tebe
kao sitniš
snaga će
udahnuti duboko.

3. SKIDANJE KRLJUŠTI

Nož je vredan
Posvećen
Srebrna krljušt pada na patos

Vene
Sjaj napušta prostoriju
Na prstima
Tiho, tiho
Golo meso izloženo pogledu
Drhti u groznici subotnjeg prepodneva
Oči boga trpezarije ne vide patnju
Usmerene su na nešto
Što se migolji kroz procep
u ovaj svet
Srebrna krljušt pada na patos
Gasi se
Za sada
Sve teče po planu.

4. TUGA

Tuga razdvojenih
tuga-utvara onih koji se još nisu sreli
tuga neposlatih pisama
tuga neshvaćenih istina
koje vrede po jedan ugušeni život
izgubljeni deo duše
koji luta prostranstvima
sve su tuge iste
i sve nose crninu
natopljene su gorkom kafom
i pelinom
mirišu na mrak prošlih vekova
nosi svoju tugu ponosno
jer najbolji smo dok se nadamo
smrt je konačno ispunjenje
a život je jedna velika glad.

5. PIJAVICE I LEŠ MLADOG MUŠKARCA (2012)

Koža koju smo ogulili jedno s drugog-
i dalje je promaja šeta,
od zida do zida
udara zvono
levo oko trza na senke
tvojih noćnih letača
udara zvono
pikrada se miris opijuma
spušta svoje pipke na bosa mi stopala
udara zvono
staklene niti oko vrata pletu se u omču
lagano ali sigurno pritežu tvoje providne uhode
i biva lik
bivaju usta i oči
one od onog prvog jutra
što su ostale ovde da me vrebaju
biva hladnoća na rukama
od rupa što zjape u beskoristan prostor
biva hladnoća u grudima
vratnice se otvaraju
ispadaju creva
loj
vitalni organi
ja
dišem još uvek
čudno je kad si mrtav
ništa ne boli
samo posmatraš svoj živopisni raspad
dodatno se kidaš
odvajaš tkiva
prolaze slike
na njima neki srećni ljudi
liče na tebe i mene
Bohren & der club of gore
izbrijava rubove kovčega

saks razvlači tvoju melodiju
šteta je što nisi ovde
imala bi inspiraciju za svoje slike
mogla bi da slikaš mojom krvlju
one tvoje pijavice
da rasprosteš svoje mnogobrojne strahove
da mi dodaš neki otrov
da me poljubiš
pa mlatneš pijukom u glavu
da me možda stvarno dokrajčiš
i da ostaneš sama u sobi
da plačeš
blagosloveni smo u bolesti
raspadamo se graciozno
migolje se male žrtve današnjeg dana
na upaljenoj ringli
hleb zagoreo sa obe strane
oboje se osećamo na lešine
iskradamo se u bezbroj soba
moje avetinjske kuće
čini mi se
da sam neku od mnogih tebe
sreo juče u hodniku
imala je osmeh
prodoran kao sečivo sa predumišljajem
nosila je prazne flaše u crnoj kesi
šake su joj bile oštećene od deterdženta
bila je poslednja nedelja u februaru,
a potom drugu
na tavanu gde sušim meso
kako češlja zrake sunca koji
su se provlačili kroz onih par mesta
na kojima je falio crep
ni jedna ni druga
nisu bile ti
nisu bile zapravo
ništa
ispijene mahune

slepi putnici u vožnji tuđeg života
poslednja volja nasnimljena na vhs kaseti iz 1983-će
samotne oči sklupčane u duplje
gledale su kroz mutno staklo
u moj živi leš
dok sam odlazio.

- MALI REZOVI-

1. JEZICI VATRE

Kada sve slabosti
zaplešu u mraku
bičevane jezicima vatre
ponovo ćemo zubima
tetovirati jedno drugo
i krila mladog demona
će dobiti svoje parče neba

2. NOĆNO SVETLO

Avet prošlosti
izmiče oku
zabija bodež
januar demonstrativno gori
iskre leda se razleću u noć

hiljade malih glasnika
prodri jače u kloaku
razvezi sitni korak sečiva
sjaj bridećih tragova
u mesu
uteha je u krhke časove - noćno svetlo
stegni svoje carstvo
dolazi stihija.

3. SAZVEŽĐE

Prsti mraka se peku
na volji sveća
da nema vetra koji ih hladi
na zemlji bi se jasno videlo
sazveždje
u obliku gigantske ruke
Sveće ne gore celu noć
I majka Tmina će spustiti
svoj matrijarhat na nas
biće tada teško da se razazna
ispod vela
ko gde leži
i ko će se probuditi
u zagrljaju zore.

4. SALTO MORTALE

Takva lepota patnje
Sažeta u jedno
Krhko postojanje

Nešto čemu
Se valja diviti sa daljine
One
koju rado prelomim
Svaki put
Kao dečak koji nije zaboravio
Kako se krade
Moje ruke
Gorko-slatki jezik požude
Crveni plašt straha
Koji jaše kroz noć tvojih očiju
Sve je jasno kao na platnu
Bistre vode
Tvoje telo i duša
Površina mladog sunca
Stari vuk iz utrobe
Zavija na spoznaju
Došao sam
Da razjebem
Sve.

5. HIRURZI KARME

prebiru po utrobi
u kojoj zru sve naše nade
sredila si preko veze
da te skinu sa liste čekanja
nas ostale
ko jebe
mi smo se svojih nada ionako odrekli
ti kliziš šinama u neki filmski suton
mašeš nam iz jednog od onih
glanc novih grčkih vagona
mi smo na peronu

zavukli brade u kragne
pretvaramo se da smo nevidljivi
jer konobar okolo traga za nama
zbog neplaćenih računa u staničnoj birtiji.

6. JUG

Kada od svega ostane
Trag skeleta u pesku
I vreme postane
Briga crva
Moj glas
Zarobljen u ruševinama
Uporišta snage
Hrabrosti i duha
Protrešće prašinu sa sebe
I krenuti na jug.

7. A MOL

Presvukli smo noćne odore
zebemo na limenom krovu zore
jedan isti pogled
podelismo na dva dela
da se ne osetimo uznemireno
jednu istu rečenicu prećutismo
da ne bi jedno drugo pokrali
Praviću se da spavam
ti se pravi da si otišla
pretvaraćemo se

na sahrani dana
i dalje ćemo imati svoja lica.

8. OGLEDALA

Jedna je istina
u vrtu slomljenih ogledala
prepoznaćeš je po gromoglasnoj tišini
koja pleni rasečenim kolenima
i pad
koji zaboli jače svaki put
istom krvlju hrli da oslika tek sporedne slike
s vremena na vreme umremo
zanjihani u grimizni dim samo-obmane
zatočeni u koncentrične krugove
neizmerno se volimo u paralelama
jedna je istina u vrtu slomljenih ogledala
ulepljena u vreli bol
odbija da klekne.

9. SVETLOST

Svetlost je obuzela prste
ruke
prelama se varka
-fatamorgana
reč je izletela iz mesa
u meso
usekla se
kao šrapnel

i pustila krv na svetlost dana
jedan običan dan
obična reč
a pijuci su zazvonili na severu
mrtvi se meškolje medju travom i lišćem
sve podrhtava i trese zeb sa sebe
privija drugo telo
obgrljuje goli život
rastače se u sebi
Samo jedno, nekakvo čudo
nosilo je prazninu u kavezu
maglu na ramenima
i bilo samo sebi dovoljno .

10. LJUBAVNA PESMA

Volim te
Voliš me
Ubiću te
Ubićeš me
Završićemo
U ludačkoj košulji za dvoje
Srećni zauvek.

- CRNE RUPE -

1. NAKAZE

Nakaze iz katakombi
izlazw na ulice
gmižu
plaše slučajne prolaznike
dele cveće
šalju poljupce
beznadežno pate
paraju se i cmizdre
trče neočešljane
ispijene
pesnici ih zgrću u naručje
teše njihov plač
kljukaju ih bensendinama
pričaju im bajke
vezuju im raznobojne mašne
oko polu-raspalih vratova
odnose ih natrag
u brloge i jazbine
njihove suze utrljavaju u
onaj deo duše koji se ojeo
deo
koji vapi
za tminom
onaj koji je gladan
onaj koji luči
nepodnošljive likove iz ogledala
onaj koji luči
muku neuklapanja
onaj mali deo

koji večno svrbi.

2. SUMOR

Taj sumor sto českaš iza uha
odneće ti ruku
tamo gde noge ne smeju kročiti
oble ivice tame
osenčene crvenim vinjetama
tamo obilaziš grobove
onda kada se usudiš da izadješ
iz tela
tamo sediš na njegovom grobu
i razmišljaš
ne smes da im kažeš da je mrtav
goniće te preko
u šibljike
ne smeš da im kažeš da ipak postoji
smejaće ti se
Taj sumor što češkaš iza uha
je jedino što ti je bezuslovno verno
zar ne?

3. RADOVANJE

Nova koža kao plašt
tudja koža
mlada , drhtava
osmeh bore potire
teško sunce prodire

zvuci divljine unutarnje
urlik
oslobodjenje
razoružane armije
pesma
snovidjenjima
radovanje
belim, golim danima .

4. MAGIJA NEDOSTAJANJA

Širom otvorene oči su u mraku
u tišini
ova kotlina
pušta sve što sam zaboravio
da se slije natrag ka meni, preko njenih oboda
raširio sam plave, prozirne ruke
otvorio vrata na grudima
osećam miris svake kose koju sam ljubio
stezanje i popuštanje
kako prodirem
i propadam
kada me ovakva noć pozove da udjem u jednu od
onih soba
mogu sam da se pokorim i služim
toj magiji nedostajanja.

5. KADA ODEM

Ako ikada odem
bez zvuka i zapisa
iznenada
kao što sam se i pojavio
neka ti lice ostane suvo
kao besprekorna
letnja zvezda
neka ti se uglovi usana
izvijaju na najljepši način
znan čoveku
kada razmišljaš o danima
koje smo delili
pod šatorskim krilom neba
Ako ikada odem
bez zagrljaja
bez telefonskog poziva
u najumornijim časovima
noćne straže -
ne plači za mnom
ne navlači tugu na svoje oči
tvoje suze će biti kapi kiše
na mom putu
tvoja žalost -
tmurni oblak nad mojom glavom
a meni treba
svetlosti koliko može
zato pevaj
igraj
pij
voli
razbijaj
neka moje ime
izleti iz tebe
samo kada je život jak.